

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 22. december 2016
(OR. en)

15782/16

**Interinstitutionel sag:
2016/0414 (COD)**

**JAI 1114
DROIPEN 227
COPEN 402
CT 15
CODEC 1940**

FORSLAG

fra: Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 22. december 2016

til: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.: COM(2016) 826 final

Vedr.: Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om strafferetlig bekæmpelse af hvidvaskning af penge

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2016) 826 final.

Bilag: COM(2016) 826 final

Bruxelles, den 21.12.2016
COM(2016) 826 final

2016/0414 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om strafferetlig bekæmpelse af hvidvaskning af penge

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

De seneste terrorangreb i og uden for Den Europæiske Union understreger behovet for, at EU arbejder på tværs af alle politikker for at forebygge og bekæmpe terrorisme. Terrororganisationer og den organiserede kriminalitet har brug for finansiering – for at bevare deres netværk, sikre rekruttering og begå terrorhandlinger. At afskære dem fra deres finansieringskilder, gøre det sværere for terrorister at undgå at blive afsløret, når midlerne bruges, og udnytte relevante oplysninger fra finansielle transaktioner er alle afgørende bidrag til bekæmpelsen af terrorisme og organiseret kriminalitet.

Udfordringen i forbindelse med finansiering af terrorisme er ikke ny. EU har allerede redskaberne til at tackle dette, herunder den eksisterende strafferetlige lovgivning, samarbejde mellem retshåndhævende myndigheder og processer for udveksling af relevante oplysninger samt lovgivning om forebyggelse af hvidvaskning af penge, som styrkes løbende.

Terrorfinansieringen skifter imidlertid karakter over tid, og EU er nødt til at træffe beslutomme, hurtige og omfattende foranstaltninger for at modernisere den eksisterende lovgivning, for at sikre, at den gennemføres fuldt ud af alle relevante aktører, og for at afhjælpe identificerede mangler. EU har ligeledes brug for et større samarbejde mellem de kompetente myndigheder på tværs af grænser og med relevante EU-agenturer for at forbedre formidlingen af oplysninger og spore dem, der finansierer terrorisme.

Formålet med dette forslag til direktiv, der blev bebudet i Kommissionens handlingsplan med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme af 2. februar 2016¹, er strafferetlig bekæmpelse af hvidvaskning af penge. Ifølge direktivforslaget opfyldes dette mål ved at gennemføre internationale forpligtelser på dette område, herunder Europarådets konvention om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet af strafbare handlinger og finansiering af terrorisme fra 2005, CETS nr. 198 ("Warszawakonventionen"), samt de relevante anbefalinger fra Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF).

Eksisterende instrumenter på EU-plan (navnlig rammeafgørelse 2001/500/RIA²) har begrænset rækkevidde og sikrer ikke en generel kriminalisering af hvidvaskning af penge. Alle medlemsstater kriminaliserer hvidvaskning af penge, men der er betydelige forskelle i de respektive definitioner af hvidvaskning af penge, med hensyn til hvilke forbrydelser der er prædikatorforbrydelser – dvs. de underliggende kriminelle handlinger, som har frembragt de formuegoder, der hvidvaskes – samt i sanktionsniveauet. Den nuværende lovgivningsramme er hverken omfattende eller tilstrækkelig sammenhængende til at være fuldt ud effektiv. Forskellene i de retlige rammer kan udnyttes af kriminelle og terrorister, som kan vælge at gennemføre deres finansielle transaktioner der, hvor foranstaltningerne til bekæmpelse af hvidvaskning af penge efter deres opfattelse er svagest.

¹ COM(2016) 50 final af 2.2.2016.

² Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indfrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 182 af 5.7.2001).

Hvad der er vigtigere, kan forskellene på operationelt plan med hensyn til definitioner, rækkevidde og sanktioner i forbindelse med hvidvaskning af penge påvirke det grænseoverskridende politisamarbejde og retlige samarbejde mellem nationale myndigheder og udvekslingen af oplysninger. Forskelle med hensyn til rækkevidden af prædikatorforbrydelser gør det f.eks. vanskeligt for de finansielle efterretningsenheder (FIU'er) og de retshåndhævende myndigheder i en medlemsstat at koordinere bekæmpelsen af grænseoverskridende hvidvaskning af penge (f.eks. hvidvaskning af penge i forbindelse med skattemæssige lovovertrædelser) med andre EU-jurisdiktioner. Som led i den høring, der blev gennemført forud for udarbejdelsen af dette forslag, anførte praktikere – herunder agenturer som Europol og Eurojust – at forskellene med hensyn til kriminalisering af denne lovovertrædelse i medlemsstaternes lovgivning skaber hindringer for et effektivt politisamarbejde og grænseoverskridende efterforskninger.

Formålet med kriminelle personers og kriminelle organisationers aktiviteter er at skabe profit. Ved hvidvaskning af penge anvendes udbyttet fra en række forskellige grænseoverskridende ulovlige aktiviteter såsom narkotikahandel, menneskehandel, ulovlig våbenhandel og bestikkelse grundlæggende til at erhverve, konvertere eller overføre formuegoder og samtidig skjule deres sande oprindelse, således at udbyttet fra disse strafbare handlinger kan anvendes i den lovlige økonomi. Hvidvaskning af penge giver kriminelle organisationer mulighed for at udnytte fordelene ved deres ulovlige aktiviteter og samtidig opretholde deres aktiviteter. En styrket strafferetlig respons på hvidvaskning af penge bidrager til at fjerne de finansielle incitament, der ligger bag kriminalitet.

Ifølge FN's skøn udgjorde det samlede udbytte fra strafbart forhold på globalt niveau i 2009 ca. 2,1 bio. USD eller 3,6 % af det samlede BNP³. Udbyttet fra strafbart forhold på de vigtigste ulovlige markeder i EU, for hvilke der foreligger dokumentation, er anslået til 110 mia. EUR⁴. I EU inddrives i dag kun en meget lille del af det anslåede udbytte fra strafbart forhold⁵.

Enkeltpersoner og grupper, der er involveret i terrorisme, bruger kriminelle netværk eller begår selv kriminalitet for at finansiere deres aktiviteter, og bruger forskellige former for hvidvaskning til at veksle eller skjule den ulovlige karakter af eller til at opnå midler til at finansiere deres aktiviteter. Dette gør organiseret kriminalitet langt mere tiltrækkende. Mange af de terrorceller, der opererer i Europa, rejser midler fra kriminelle kilder såsom narkotikahandel, ulovlig handel med kulturgoder eller svigagtige låneansøgninger. Store terrororganisationer begår ligeledes forskellige former for kriminelle handlinger for at finansiere terrorhandlinger. Derudover kan terrorister bruge kriminelle organisationer til at få dækket deres logistiske behov ved at købe falske dokumenter eller våben fra disse kriminelle grupper, der efterfølgende kan hvidvaske indtjeningen herfra. En styrket retlig ramme på EU-plan vil således bidrage til at tackle finansiering af terrorisme mere effektivt og reducere truslen fra terrororganisationer ved at svække deres kapacitet til at finansiere deres aktiviteter.

Indførelsen af minimumsregler for definitionen af hvidvaskning af penge som en strafbar handling, anvendelsen af denne definition på terrorhandlinger og andre alvorlige kriminelle

³ FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet, "Estimating illicit financial flows resulting from drug trafficking and other transnational organised crime", oktober 2011.

⁴ "From illegal markets to legitimate businesses: the portfolio of organised crime in Europe", endelig rapport om OCP-projektet – Organised Crime Portfolio, marts 2015.

⁵ Rapporten "Does crime still pay? Criminal asset recovery in the EU. Survey of statistical information 2010-2014", Europol, juli 2016.

handlinger og tilnærmelsen af de pågældende straffe vil styrke EU's eksisterende strafferetlige ramme for bekæmpelse af hvidvaskning af penge i hele Europa. Direktivforslaget vil forbedre det eksisterende grænseoverskridende samarbejde og udvekslingen af oplysninger mellem kompetente myndigheder og vil bidrage til at forhindre kriminelle i at udnytte forskellene mellem de nationale lovgivninger til deres fordel. Disse foranstaltninger vil styrke den retlige ramme til bekæmpelse af hvidvaskning af penge i EU, forbedre håndhævelsen og have en større afskrækkende virkning i forhold til terrorhandlinger og kriminelle handlinger. De vil således tackle organiseret kriminalitet og terrorfinansiering mere effektivt og på denne måde forbedre EU's interne sikkerhed og de europæiske borgeres sikkerhed.

- **Behov for at implementere relevante internationale standarder og forpligtelser og adressere hvidvaskning af penge på en effektiv måde**

Formålet med dette forslag er at gennemføre internationale krav i henhold til Warszawakonventionen samt i anbefalingerne fra Den Finansielle Aktionsgruppe om kriminalisering af hvidvaskning af penge.

I anbefaling 3 fra Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF⁶) opfordres landene til at kriminalisere hvidvaskning af penge på grundlag af FN's konvention om bekæmpelse af ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer (Wienerkonventionen) fra 1988 og konventionen om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (Palermoprotokollen) fra 2001. I anbefalingen opfordres alle landene til at kriminalisere hvidvaskning af udbyttet fra alle alvorlige lovovertrædelser med det formål at omfatte det bredeste udvalg af prædikatorbrydelser (der opstilles en liste over kategorier af prædikatorbrydelser såsom terrorisme, herunder finansiering af terrorisme, menneskehandel og smugling af migranter, ulovlig våbenhandel, miljøkriminalitet, svig, bestikkelse eller skattemæssige lovovertrædelser), og det overlades til de enkelte landes skøn at beslutte, hvorledes dette mål skal nås. I henhold til anbefalingen kan landene undlade at retsforfølge den person, der begik prædikatorbrydelsen, for hvidvaskning af penge, men de opfordres til at iværksætte sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning, over for fysiske personer og strafferetlige (eller civilretlige eller administrative sanktioner) over for juridiske personer. I anbefalingen opfordres landene ligeledes til at kriminalisere tilknyttede handlinger såsom deltagelse i, medvirken eller sammensværgelse med henblik på at begå, forsøg på at begå og medvirken, tilskyndelse og lettelse af eller rådgivning i denne forbindelse, medmindre dette ikke er tilladt i henhold til grundlæggende principper i national ret.

Warszawakonventionen er den mest omfattende internationale konvention om hvidvaskning af penge (den indeholder bestemmelser om kriminalisering af hvidvaskning af penge, men også bestemmelser om indefrysning og konfiskation af aktiver samt om internationalt samarbejde). I henhold til Warszawakonventionen skal medlemsstaterne træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger, der fremmer forebyggelsen, efterforskningen og retsforfølgningen af hvidvaskning af penge samt en effektiv indefrysning og konfiskation af udbytte og redskaber fra strafbart forhold. Bestemmelserne i denne konvention er på mange områder mere vidtgående end kravene i FATF-anbefalingen, idet det i henhold til konventionen er uden betydning, om prædikatorbrydelsen falder ind under den strafferetlige

⁶ FATF er den vigtigste internationale standardudsteder for AML/CFT. Europa-Kommissionen og 15 medlemsstater er medlemmer af FATF, og de resterende 13 er medlemmer af Moneyval, det FATF-lignende regionale organ, der foretager selvevaluering og gensidig evaluering af eksisterende AML/CFT-foranstaltninger i Europarådets medlemsstater.

kompetence i det land, hvor hvidvaskningen af penge finder sted, og konventionen giver landene tilladelse til at anvende en lavere grad af forsæt og pålægger landene at sikre, at en tidligere eller samtidig domfældelse for prædikatorbrydelsen og den præcise fastlæggelse af prædikatorbrydelsen ikke er en forudsætning for en domfældelse for hvidvask.

Warszawakonventionen blev undertegnet af 26 EU-medlemsstater, men er indtil videre kun blevet ratificeret af 17 medlemsstater. EU har undertegnet, men endnu ikke ratificeret konventionen. Det foreliggende forslag til direktiv vil være et vigtigt skridt hen imod EU's ratifikation af Warszawakonventionen.

Formålet med dette direktiv er at gennemføre ovennævnte internationale krav. Det er på visse områder mere vidtgående end disse krav. Der fastlægges således et minimumsniveau for maksimumsstraffe, og hvidvaskning af egne penge kriminaliseres – dvs. tilfælde, hvor den person, som hvidvasker formuegoder, der stammer fra kriminelle handlinger, også har begået den underliggende prædikatorbrydelse, selv om hvidvaskning af egne penge er begrænset til konvertering eller overførsel og fortielse eller tilsløring. Ud over de generelle kriminalitetskategorier i listen over prædikatorbrydelser udarbejdet af FATF og i Warszawakonventionen omfatter listen i dette forslag IT-kriminalitet og forbrydelser, hvor der findes lovgivning på EU-plan, som definerer prædikatorbrydelserne, og der henvises i denne forbindelse til de relevante EU-retsakter.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag er et led i den globale bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og gennemfører anbefaling 3 fra Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF), det mellemstatslige organ, der definerer og fremmer gennemførelsen af internationale standarder på dette område, og relevante internationale konventioner. Det indgår ligeledes i den bredere indsats på EU-plan for at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ved at styrke de repressive foranstaltninger over for kriminelle organisationer og dem, der finansierer terrorisme.

I den europæiske dagsorden om sikkerhed vedtaget i april 2015⁷ opfordrede Kommissionen til iværksættelse af supplerende foranstaltninger på området finansiering af terrorisme og hvidvaskning af penge. I den europæiske dagsorden om sikkerhed blev det understreget, at "hovedformålet med organiseret kriminalitet er at tjene penge", og at der var behov for at styrke de retshåndhavende myndigheders muligheder for at bekæmpe organiseret kriminalitet, idet det blev fremhævet, at "internationale kriminelle netværk bruger lovlige virksomhedsstrukturer til at skjule kilden til deres fortjeneste, så der er brug for en indsats for at bekæmpe de organiserede kriminelles infiltrering af den lovlige økonomi." Den europæiske dagsorden om sikkerhed har ligeledes til formål at tackle forbindelsen mellem terrorisme og organiseret kriminalitet, og det blev i denne forbindelse understreget, at organiseret kriminalitet understøtter terrorisme via en række kanaler såsom våbenleverancer, finansiering gennem narkotikasmugling og infiltrering af de finansielle markeder.

Den 2. februar 2016 forelagde Kommissionen en handlingsplan med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme. En af de centrale foranstaltninger i handlingsplanen var at overveje et muligt forslag til direktiv om indførelse af minimumsregler vedrørende definitionen af hvidvaskning af penge som en strafbar handling (og anvende denne definition på terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger) og om

⁷ COM(2015) 185 final af 28.4.2015.

tilnærmelse af sanktioner. Den anførte begrundelse var, at terrorister ofte bruger udbyttet fra strafbart forhold til at finansiere deres aktiviteter og bruger forskellige former for hvidvaskning i denne proces. Kriminalisering af hvidvaskning af penge vil således bidrage til at tackle finansiering af terrorisme.

I Europa-Parlamentets beslutning af 25. oktober 2016 om bekæmpelse af korrupsion og opfølgning af CRIM-beslutningen (2015/2110(INI))⁸ blev det ligeledes påpeget, at deltagelse i kriminelle aktiviteter kan være knyttet til terrorisme, og at EU's lovgivning om bekæmpelse af organiseret kriminalitet og hvidvaskning af penge skal styrkes, hvis bekæmpelsen af terrorisme skal være effektiv.

Dette forslag vil ligeledes styrke de eksisterende foranstaltninger vedrørende afsløring, forstyrrelse og forebyggelse af misbrug af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, navnlig fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge⁹, hvori der fastsættes regler, som skal forhindre, at det finansielle system misbruges til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, og forordningen om pengeoverførsler¹⁰. Gennemførelsesdatoen for fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og ikrafttrædelsen af forordning (EU) 2015/847 er fremrykket til den 1. januar 2017. Der blev fremlagt en række ændringsforslag til det fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge den 5. juli 2016¹¹ med det formål at styrke rammen til forebyggelse af hvidvaskning af penge, navnlig ved at håndtere nye risici og øge de kompetente myndigheders muligheder for at få adgang til og udveksle oplysninger.

Disse retsakter bidrager til at forebygge hvidvaskning af penge og fremmer efterforskningen af sager om hvidvaskning af penge. Der er imidlertid ikke fokus på det aspekt, der er omhandlet i nærværende direktiv, nemlig det forhold, at der ikke er nogen ensartet definition af hvidvaskning af penge som en strafbar handling, og de forskellige typer og niveauer af sanktioner for denne strafbare handling i EU. Efter medlovgivernes vedtagelse af forslaget til direktiv vil Kommissionen vurdere, om det vil være nødvendigt at revidere det fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge med henblik på at tilpasse definitionen af "kriminal handling" som afspejlet i nærværende direktiv.

Dette forslag styrker og supplerer endvidere også den strafferetlige ramme, for så vidt angår strafbare handlinger med forbindelse til terrorgrupper, og navnlig forslaget til direktiv om bekæmpelse af terrorisme¹², hvor der fastsættes en bred definition af finansiering af terrorisme som en strafbar handling, der ikke kun dækker terrorhandlinger, men også terrorrelaterede strafbare handlinger såsom rekruttering, oplæring eller propaganda.

⁸ Europa-Parlamentets beslutning af 23. oktober 2013 om organiseret kriminalitet, korrupsion og hvidvaskning af penge: henstillinger om foranstaltninger og initiativer (endelig betænkning) (2013/2107(INI))

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (EUT L 141 af 5.6.2015).

¹¹ COM(2016) 450 final af 5.7.2016.

¹² COM(2015) 625 final af 2.12.2015.

Dette forslag styrker ligeledes bekæmpelsen af organiseret kriminalitet ved at supplere 2014/42/EU¹³, som har til formål at indføre et fælles sæt minimumsregler vedrørende opdagelse, opsporing og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i hele EU, og Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA¹⁴, der kriminaliserer deltagelsen i en organiseret kriminel gruppe og pengeafpresning.

Det aktuelle forslag vil derudover supplere forskellige EU-retsakter, der pålægger medlemsstaterne at kriminalisere nogle former for hvidvaskning af penge. Det vil navnlig erstatte rammeafgørelse 2001/500/RIA¹⁵ for de medlemsstater, der er bundet af dette forslag. Formålet med rammeafgørelsen er at tilnærme de nationale regler om konfiskation og om visse former for hvidvaskning af penge, som medlemsstaterne blev pålagt at vedtage i henhold til Europarådets konvention om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet af strafbare handlinger fra 1990.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget til direktiv er i overensstemmelse med de politiske mål, som Unionen forfølger, navnlig:

- Bekæmpelse af kriminalitet, der skader Unionens finansielle interesser. I henhold til anden protokol udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser skal medlemsstaterne kriminalisere hvidvaskning af penge fra kriminalitet, der skader Unionens finansielle interesser, såsom svig og bestikkelse som defineret i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og protokollerne hertil. I juli 2012¹⁶ fremsatte Kommissionen et forslag til direktiv om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser, som skulle erstatte konventionen og de tilhørende protokoller for de deltagende medlemsstater. Forslaget indeholder bestemmelser om nye strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser og kriminaliserer hvidvaskning af udbytte fra sådanne strafbare handlinger. Dette forslag berører ikke disse strafferetlige bestemmelser om hvidvaskning af penge.
- Bekæmpelsen af narkotikahandel, -forbrug og -tilgængelighed, jf. EU's narkotikastrategi (2013-2020)¹⁷
- Bekæmpelse af kriminelle handlinger såsom ulovlig handel med vilde dyr og planter. I Kommissionens meddelelse om EU's handlingsplan mod ulovlig handel med vilde dyr og planter¹⁸ fra 2016 opfordrede Kommissionen medlemsstaterne til at gennemgå den nationale lovgivning om hvidvaskning af penge for at sikre, at forbrydelser relateret til handel med vilde dyr og planter kan behandles som prædikatorbrydelser.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014).

¹⁴ Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).

¹⁵ Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1-2)

¹⁶ COM(2012) 363 final af 11.6.2012.

¹⁷ EU's narkotikastrategi (2013-2020) (EUT C 402 af 29.12.2012).

¹⁸ COM(2016) 87 final af 26.2.2016.

• **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 83, stk. 1, i TEUF, hvor hvidvaskning af penge identificeres som en af de former for kriminalitet, der har en grænseoverskridende dimension. I henhold til denne artikel kan Europa-Parlamentet og Rådet ved direktiv efter den almindelige lovgivningsprocedure fastsætte de nødvendige minimumsregler for, hvad der skal anses for hvidvaskning af penge.

• **Variabel geometri**

Den gældende rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold gælder i alle medlemsstaterne.

I overensstemmelse med protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, som er knyttet som bilag til traktaterne, kan Det Forenede Kongerige og Irland beslutte ikke at deltage i vedtagelsen af dette forslag. Den mulighed har de også efter vedtagelsen af forslaget.

I henhold til protokol nr. 22 om Danmarks stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit V i TEUF (bortset fra "foranstaltninger, der udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa"). I henhold til de gældende ordninger deltager Danmark derfor ikke i vedtagelsen af dette forslag og vil ikke være bundet af det.

• **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Kriminelle og dem, der finansierer terrorisme, kan nemt flytte deres midler over grænserne for at tilsløre deres ulovlige oprindelse. Kriminelle organisationer og terrornetværk opererer på tværs af forskellige medlemsstater. Ulovlige udbytter hvidvaskes i vidt omfang i den europæiske lovlige økonomi. Der er dokumentation for investeringer baseret på organiseret kriminalitet i næsten alle EU-medlemsstaterne¹⁹.

Organiserede kriminelle grupper skjuler og geninvesterer i stigende grad aktiver i andre medlemsstater end den, hvor den strafbare handling, som formuegoderne stammer fra, blev begået²⁰. Det gør det langt mere kompliceret for de kompetente myndigheder at bekæmpe grænseoverskridende alvorlig og organiseret kriminalitet i EU som helhed og berører det indre markeds funktion ved at forvride konkurrencen med lovlige virksomheder og undergrave tilliden til det finansielle system.

Den grænseoverskridende dimension af hvidvaskning af penge opleves af de offentlige myndigheder og aktører, der i deres daglige arbejde konfronteres med sager om hvidvaskning af penge. EU-medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder (FIU'er), der har ansvaret for at analysere transaktioner, som mistænkes for at være knyttet til hvidvaskning af penge og

¹⁹ "From illegal markets to legitimate businesses: the portfolio of organised crime in Europe", endelig rapport om OCP-projektet – Organised Crime Portfolio, marts 2015.

²⁰ Som ovenfor.

finansiering af terrorisme, og for at formidle resultaterne af analysen til de kompetente myndigheder, samarbejder således jævnligt om varetagelsen af denne opgave. Dette illustreres af antallet af anmodninger om oplysninger og samarbejde fremsendt via FIU.Net, EU's finansielle efterretningsenheders redskab til udveksling af oplysninger. I 2014 var der således 12 076 udvekslinger af oplysninger, og antallet steg til 17 149 i 2015²¹. Andelen af indberetninger af mistænkelige transaktioner, der involverer andre EU-medlemsstater, varierer meget alt efter medlemsstaten. De fleste medlemsstater har ikke nøjagtige data, men et stort antal medlemsstater har anslået antallet af indberetninger af mistænkelige transaktioner med en grænseoverskridende dimension til mellem 30 % og 50 % af de indberetninger af mistænkelige transaktioner, der er blevet sendt til de kompetente myndigheder²².

Der er ofte flere EU-medlemsstater involveret i en strafferetlig efterforskning af hvidvaskning af penge. Ifølge skøn i en medlemsstat har 10-15 % af sagerne en grænseoverskridende dimension. I to medlemsstater er skønnet 20 %, og i nogle få medlemsstater er skønnet 70 %. Fem medlemsstater anslår, at andelen af efterforskninger med en grænseoverskridende dimension er 38-50 %. En medlemsstat har angivet, at omkring 50 % af prædikatforbrydelserne blev begået i udlandet²³.

Den grænseoverskridende dimension af hvidvaskning af penge og behovet for at tackle dette fænomen gennem retligt samarbejde mellem medlemsstaterne bekræftes af antallet af sager registreret af medlemsstater og forbindelsesanklagere ved Eurojust. Eurojust registrerede 724 sager om hvidvaskning af penge fra 2012 til juli 2015, et tal, der steg fra 193 sager i 2013 til 286 sager om hvidvaskning af penge i 2015. Fra 1. januar til 30. september 2016 registrerede Eurojust 212 sager. En ottendedel (12,5 %) af de 160 koordineringsmøder, som Eurojust afholdt fra januar til april 2015, vedrørte hvidvaskning af penge, hvilket er en fordobling i forhold til 2014. Hvidvaskning af penge udgør en stadig stigende andel af Eurojusts sagsarbejde.

Hvis der ikke skrives ind på EU-plan, vil omfanget af problemet med hvidvaskning af penge sandsynligvis stige betydeligt i de kommende år. De retslige og de retshåndhavende myndigheder vil fortsat have vanskeligt ved at håndtere mere komplekse sager om hvidvaskning af penge, hvilket giver gerningsmændene mulighed for "forum shopping" efter EU-jurisdiktioner, hvor retsreglerne om bekæmpelse af hvidvaskning af penge ikke indeholder bestemmelser om visse kriminelle handlinger, eller hvor disse er mindre effektive og omfattende. Hvis hvidvaskningen af penge fortsætter, vil det i sidste ende resultere i større samfundsmæssige omkostninger på grund af fortsat kriminalitet og tab af skatteindtægter, og det kunne ligeledes lette den fortsatte finansiering af terrorgrupper.

- **Proportionalitet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og som fastsat i artikel 5, stk. 4, i TEU er forslaget til et nyt direktiv begrænset til, hvad der er nødvendigt og hensigtsmæssigt til at gennemføre internationale forpligtelser og standarder, navnlig med hensyn til kriminalisering af hvidvaskning af penge, i overensstemmelse med FATF-anbefalingerne og Warszawakonventionen. Denne konvention er mere vidtgående end FATF-anbefalingen, idet

²¹ Kilde: Europol.

²² Medlemsstaternes svar i forbindelse med høringsproceduren.

²³ Som ovenfor.

det i henhold til konventionen er uden betydning, om prædikatorbrydelsen falder ind under den strafferetlige kompetence i det land, hvor hvidvaskningen af penge fandt sted, og konventionen pålægger landene at sikre, at en tidligere eller samtidig domfældelse for prædikatorbrydelsen og den præcise fastlæggelse af prædikatorbrydelsen ikke er en forudsætning for en domfældelse for hvidvask.

I forslaget redegøres i påkommende tilfælde nærmere for disse forpligtelser for at forbedre det grænseoverskridende samarbejde og den grænseoverskridende udveksling af oplysninger og for at forhindre kriminelle i at udnytte forskellene mellem nationale lovgivninger til deres fordel (f.eks. ved at kriminalisere hvidvaskning af egne penge – selv om hvidvaskningen er begrænset til konvertering eller overførsel og fortieelse eller tilsløring – og der pålægges minimumstærskler for maksimumsstraffe). Listen over prædikatorbrydelser i dette forslag er ligeledes baseret på kategorierne af prædikatorbrydelser i FATF-anbefalingerne og tillægget til Warszawakonventionen med to undtagelser, idet dette forslag også omfatter IT-kriminalitet og misbrug af midler som prædikatorbrydelser.

Forslaget definerer rækkevidden af hvidvaskning af penge som en strafbar handling med henblik på at dække al relevant adfærd og samtidig begrænse det til, hvad der er nødvendigt og forholdsmæssigt.

- **Valg af retsakt**

I overensstemmelse med artikel 83, stk. 1, i TEUF kan fastlæggelse af minimumsregler vedrørende definition af strafbare handlinger og straffe, når der er tale om alvorlige grænseoverskridende forbrydelser, herunder hvidvaskning af penge, kun ske ved hjælp af et direktiv vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Der er ikke blevet foretaget nogen efterfølgende evalueringer vedrørende de eksisterende bestemmelser om hvidvaskning af penge (artikel 1, litra b, og artikel 2 i rammeafgørelse 2001/500/RIA).

- **Høringer af interesserede parter**

Kommissionen har taget hensyn til resultaterne af en undersøgelse udført af en ekstern konsulent i 2013, hvor der bl.a. blev foretaget en vurdering af medlemsstaternes overholdelse af FATF-anbefalingerne, herunder anbefalingen om kriminalisering af hvidvaskning af penge. De fleste af de respondenter, der besvarede onlinespørgeskemaet i forbindelse med undersøgelsen i 2013, mente, at det ville være effektivt at definere hvidvaskning af penge på EU-plan med henblik på at tackle grænseoverskridende aspekter af hvidvaskning af penge. Det fremgik ligeledes af undersøgelsen, at der var generel støtte til harmoniseringen af de forskellige prædikatorbrydelser, og at forskellene på dette område giver kriminelle muligheder for at hvidvaske penge i jurisdiktioner, hvor foranstaltningerne til bekæmpelse af hvidvaskning af penge efter deres opfattelse er svage. Dette medfører praktiske problemer for de kompetente myndigheder på grænseoverskridende niveau. Det fremgik ligeledes af

undersøgelsen, at interessenterne generelt støttede en harmonisering af kriminaliseringen af hvidvaskning af egne penge gennem en EU-foranstaltning.

I oktober 2016 hørte Kommissionen medlemsstaterne om deres eksisterende bestemmelser på nationalt plan vedrørende kriminalisering af hvidvaskning af penge ved at anmode om ajourførte oplysninger på grundlag af en landeprofil for hver medlemsstat. Resultaterne af denne høring blev gennemgået på et møde med medlemsstaterne i november 2016, hvor deltagerne drøftede forskellige tilgange til aspekter såsom prædikatorbrydelserne, kravet om tidligere domfældelse eller fastlæggelse af prædikatorbrydelsen, kriminaliseringen af hvidvaskning af egne penge og sanktionsniveauet.

Kommissionen hørte ligeledes repræsentanter fra retlige sammenslutninger i november 2016 for at høre deres mening om Kommissionens skitsering af et forslag til direktiv, jf. køreplanen. Interessenterne understregede generelt, at der var behov for at harmonisere definitionen af hvidvaskning af penge som en strafbar handling og sanktionerne herfor for at tackle hvidvaskning af penge i EU på en omfattende og effektiv måde. En række interessenter anførte, at de forskellige definitioner ofte var til hinder for et effektivt grænseoverskridende samarbejde om retsforfølgning af hvidvaskning af penge. Fjernelsen af de betydelige forskelle i de respektive definitioner af hvidvaskning af penge som en strafbar handling vil give mulighed for en bedre grænseoverskridende udveksling af oplysninger og et bedre samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder. En tilpasning af sanktionerne for hvidvaskning af penge vil ligeledes sikre en mere effektiv håndhævelse og afskrækkende virkning i EU.

Kommissionen har ligeledes konsulteret EU-agenturer, der har til opgave at støtte politisamarbejdet og det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne.

Der blev ligeledes taget højde for andre oplysninger såsom Eurostats ajourførte rapport om hvidvaskning af penge samt resultaterne af ECOLEF-projektet²⁴. Kommissionen har ligeledes baseret sig på andre relevante rapporter udarbejdet af disse organisationer såsom den nylige typologirapport om hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold, der er udstedt af Moneyval i 2015²⁵.

- **Konsekvensanalyse**

Da direktivforslaget primært indarbejder internationale forpligtelser og standarder, lægges dette forslag undtagelsesvist frem uden en konsekvensanalyse.

Dette forslag er imidlertid baseret på dokumentation indsamlet gennem de eksterne undersøgelser og vurderinger, der er beskrevet i tidligere afsnit, og en række høringer af interessenter.

En række forskellige tilgange blev overvejet på grundlag af den foreliggende dokumentation:

²⁴ Unger, B (m.fl.), endelig rapport om ECOLEF-projektet (The Economic and Legal Effectiveness of Anti Money Laundering and Combating Terrorist Financing Policy), "The economic and legal effectiveness of Anti-Money Laundering and Combatting Terrorist Financing policy", februar 2013.

²⁵ Typologirapport om hvidvaskning af udbyttet fra organiseret kriminalitet, Moneyval, april 2015.

1) Ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger på EU-plan eller på nationalt plan, herunder retningslinjer, udveksling af bedste praksis, uddannelse og udvikling af sammenligningstabeller om prædikatorbrydelser

2) Begrænsning af forslaget til FATF-anbefalinger, skræddersyning af EU's definitioner af hvidvaskning af penge i overensstemmelse med internationale standarder med en stor skønsmargen til medlemsstaterne på andre områder

3.1) Et forslag til gennemførelse af bestemmelserne i Warszawakonventionen i national ret, herunder lempelse af kravene om dokumentation for den prædikatorbrydelse, der ligger til grund for hvidvaskningen af penge

3.2) Et forslag til gennemførelse af bestemmelserne i Warszawakonventionen i national ret, der er mere vidtgående med hensyn til internationale forpligtelser på visse områder, og som omfatter en definition af prædikatorbrydelser og kriminalisering af hvidvaskning af egne penge og pålægger minimums- og eller maksimumstærskler for straffe

4) Et forslag med definitioner af de forskellige betingelser og elementer i hvidvaskning af penge som en strafbar handling (herunder definitioner af konvertering, overførsel af formuegoder, fortieelse, erhvervelse, besiddelse og anvendelse af udbytte fra strafbart forhold), der pålægger en samlet tilgang til alle kriminelle handlinger og kriminaliserer uagtsom hvidvaskning af penge.

På baggrund af den indsamlede dokumentation og de ovenfor beskrevne tidligere vurderinger har Kommissionen valgt en tilgang, hvor der foreslås en minimumsharmonisering i overensstemmelse med bestemmelserne i Warszawakonventionen, der kun er mere vidtgående med hensyn til internationale forpligtelser på de områder, hvor foranstaltninger har påviselige fordele i form af grænseoverskridende samarbejde, hvor nationale traditioner og national retspraksis respekteres og overensstemmelsen med EU-retten sikres ved at sikre, at alle lovovertrædelserne som defineret i EU-retsakter betegnes som prædikatorbrydelser for hvidvaskning af penge.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Forslaget tager sigte på at indføre internationale forpligtelser og standarder i EU's retsorden og at opdatere lovgivningen, således at den udgør et passende modsvar over for det grænseoverskridende fænomen hvidvaskning af penge. Dette vil hjælpe medlemsstaterne, når de skal gennemføre og anvende de pågældende bestemmelser.

- **Grundlæggende rettigheder**

De grundlæggende rettigheder skal respekteres fuldt ud ved fastsættelse, implementering og anvendelse af kriminaliseringsforanstaltninger. Enhver begrænsning af udøvelsen af de grundlæggende rettigheder og friheder er underlagt betingelserne i artikel 52, stk. 1, i charteret om grundlæggende rettigheder, dvs. at den skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet med hensyn til respekten for det legitime mål reelt at nå de mål af almen interesse, som Unionen har anerkendt, eller behovet for at beskytte andres rettigheder og friheder, og den skal være fastsat ved lov og respektere essensen i disse rettigheder og friheder.

Der skal i den forbindelse tages hensyn til en række grundlæggende rettigheder og friheder, der er nedfældet i charteret om grundlæggende rettigheder. Rettigheder, som er særligt

relevante i forhold til de foreslåede foranstaltninger, omfatter, men er ikke begrænset til, de rettigheder, der er omhandlet i chartrets afsnit I om frihed og sikkerhed (chartrets artikel 6), ejendomsretten (chartrets artikel 17), adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol (chartrets artikel 47), uskyldsformodning og forsvarets rettigheder (chartrets artikel 48), legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf, (chartrets artikel 49) og retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse (*ne bis in idem*, chartrets artikel 50).

Alle foranstaltninger, der vedtages af Unionen og dens medlemsstater i relation til kriminalisering af hvidvaskning af penge som omhandlet i dette direktiv, samt fastsættelse af strafferetlige eller ikkestrafferetlige sanktioner herfor skal være underlagt legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf, princippet om uskyldsformodning og retten til forsvar og bør udelukke enhver form for vilkårlighed.

De grundlæggende rettigheder i almindelighed og proportionalitetsprincippet er respekteret ved at begrænse handlingernes rækkevidde til, hvad der er strengt nødvendigt for at sikre effektiv retsforfølgning af handlinger, der udgør en særlig trussel for EU's indre sikkerhed.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen umiddelbare virkninger for Unionens budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Gennemførelsen af direktivet overvåges af Kommissionen på grundlag af de oplysninger, medlemsstaterne lægger frem om de foranstaltninger, der er truffet for at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet.

Kommissionen forelægger to år efter fristen for gennemførelse af dette direktiv Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori det vurderes, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at efterkomme dette direktiv.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Det vurderes ikke, at der er behov for forklarende dokumenter om gennemførelsen.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1: Genstand og anvendelsesområde. – Ved denne bestemmelse fastsættes formålet med og rækkevidden af forslaget til direktiv, og der fastsættes navnlig minimumsregler vedrørende definitionen af strafbare handlinger og straffe i forbindelse med hvidvaskning af penge.

Artikel 2: Definitioner. – Ved denne bestemmelse fastsættes definitioner af "formuegoder" (i relation til hvidvaskning af penge som en strafbar handling, jf. artikel 3) i overensstemmelse

med EU-retten²⁶ og "juridiske personer" (i relation til forpligtelsen til at fastsætte juridiske personers ansvar, jf. artikel 6).

Denne bestemmelse giver medlemsstaterne mulighed for at anvende forskellige tilgange til prædikatorbrydelser for hvidvaskning af penge (og vælge mellem en samlet tilgang til alle kriminelle handlinger, lister over prædikatorbrydelser, lister over overtrædelser med en minimumsstraf) og indeholder definitioner af begrebet "kriminel handling", der udgør prædikatorbrydelser for hvidvaskning af penge. De forskellige kriminelle handlinger, som frembringer de formuegoder, der hvidvaskes, som opstillet i denne bestemmelse, er i overensstemmelse med anbefaling 3 fra Den Finansielle Aktionsgruppe, hvor der stilles krav om indføjelser af lovovertrædelser fra en liste over udpegede kategorier af overtrædelser, uanset den valgte tilgang til at beskrive prædikatorbrydelserne. Listen i denne bestemmelse er ligeledes i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i Europarådets konvention om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet af strafbare handlinger og finansiering af terrorisme fra 2005 (CETS nr. 198), der pålægger parterne i konventionen at inkludere hvidvaskning af penge i kategorien af prædikatorbrydelser i tillægget til konventionen. Kategorierne udpeget af Den Finansielle Aktionsgruppe og kategorierne i tillægget til konventionen svarer til de forskellige kriminelle handlinger, der er opstillet i artikel 2 i dette forslag, med én undtagelse, idet denne artikel også omfatter IT-kriminalitet som en prædikatorbrydelse som angivet nedenfor.

Disse kategorier er blot opstillet og ikke defineret af FATF eller i konventionen fra 2005, hvilket giver vide muligheder for nationale forskelle i udvalget af prædikatorbrydelser. Dette medfører i nogle medlemsstater, at rækkevidden af prædikatorbrydelser omfattet af nationale bestemmelser er temmelig begrænset. Der er desuden ingen fælles forståelse mellem medlemsstaterne af de underliggende kriminelle handlinger, som frembringer de formuegoder, der hvidvaskes.

Høringen af Europol viste, at forskellige holdninger til, hvilke kriminelle handlinger der kan føre til hvidvaskning af penge, gør det vanskeligt at forhindre finansielle transaktioner knyttet til hvidvaskning af penge og at retsforfølge grænseoverskridende hvidvaskning af penge for at fastslå, om der er tale om hvidvaskning af penge. I samme retning henviste Eurojust under høringsproceduren til de vanskeligheder, som medlemsstaterne står over for i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af sager om grænseoverskridende hvidvaskning af penge, på grund af den accessoriske karakter af denne type lovovertrædelse. Andre interessenter har ligeledes angivet, at forskellene med hensyn til prædikatorbrydelserne har skabt hindringer for det grænseoverskridende samarbejde. Da medlemsstaterne, når de anmodes om at samarbejde om efterforskning eller retsforfølgning af hvidvaskning af penge, ofte kræver, at den underliggende prædikatorbrydelse også ville have været en prædikatorbrydelse i deres egen jurisdiktion, hvis den var blevet begået i deres medlemsstat, er det ikke altid muligt at samarbejde, og kriminelle kan således hvidvaske udbytte fra strafbart forhold.

Hvor der findes lovgivning på EU-plan, som definerer prædikatorbrydelsen, henvises til den relevante EU-retsakt for at sikre, at alle overtrædelserne som defineret i den pågældende EU-

²⁶ Identisk med artikel 2, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 85).

retsakt betegnes som hvidvaskning af penge. Dette vil bidrage til at reducere eksisterende uoverensstemmelser og fremme en større fælles forståelse.

Der er derudover behov for at tackle den voksende trussel i form af IT-kriminalitet og -angreb på informationssystemer, navnlig angreb i tilknytning til organiseret kriminalitet. Edb-kriminalitet er det eneste kriminalitetsområde omhandlet i artikel 83 i TEUF, der ikke er opført i listen over kategorier af overtrædelser udpeget af Den Finansielle Aktionsgruppe og i konventionen. Det er vanskeligt at kvantificere de finansielle konsekvenser af IT-kriminalitet og størrelsen af udbyttet heraf uden pålidelige oplysninger og forskning, men en række sager viser, at udbyttet fra IT-kriminalitet hvidvaskes via sofistikerede ordninger, der både involverer traditionelle og nye betalingsmetoder²⁷. For at forstyrre det finansielle incitament, der ligger bag en stor del af IT-kriminaliteten, defineres IT-kriminalitet, herunder alle de strafbare handlinger, der er fastsat i direktiv 2013/40/EU²⁸, som prædikatforbrydelser for hvidvaskning af penge.

Artikel 3: Hvidvaskning af penge. – Ved denne bestemmelse fastsættes det, hvilke strafbare handlinger der bør anses for at være hvidvaskning af penge i medlemsstaterne.

Denne bestemmelse gennemfører artikel 9, stk. 1, i Warszawakonventionen ved at definere de væsentlige elementer i hvidvaskning af penge, dvs. omsætning eller overførsel af formuegoder i form af udbytte fra strafbart forhold med det formål at skjule eller tilsløre den ulovlige oprindelse af formuegoderne (stk. 1, litra a)) og handlinger med henblik på at skjule eller tilsløre den sande karakter, oprindelse, opbevaringssted, dispositioner, bevægelser, rettigheder eller ejerskab vedrørende formuegoder (stk. 1, litra b)).

Denne bestemmelse er desuden mere vidtgående end FATF-anbefalingen og Warszawakonventionen ved at stille krav om kriminalisering af erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, som stammer fra en kriminel handling, hvilket i Warszawakonventionen er betinget af de forfatningsmæssige principper og grundprincipper for det enkelte lands retssystem. Besiddelse af udbytte fra strafbart forhold betragtes ikke i sig selv som hvidvaskning af penge i de fleste medlemsstater²⁹. I dette forslag respekteres medlemsstaternes forskellige retlige traditioner ved at gøre det muligt at udelukke hvidvaskning af egne penge fra denne form for hvidvaskning af penge (jf. nedenfor om artikel 3, stk. 3).

De tre former for hvidvaskning af penge (konvertering eller overførsel, fortielse eller tilsløring og erhvervelse, besiddelse eller anvendelse) bør kriminaliseres, hvor hvidvaskningen gennemføres med forsæt, i overensstemmelse med Warszawakonventionen. Der indføres ingen elementer af uagtsomhed. I henhold til artikel 9, stk. 3, i Warszawakonventionen har parterne skønsmæssigt til at kriminalisere tilfælde, hvor lovovertræderen "a) havde mistanke om, at formuegoderne var udbytte, og b) burde have formodet, at formuegoderne var udbytte." Der er forskellige tilgange til hvidvaskning af penge i medlemsstaterne, som afspejler de forskellige nationale traditioner med hensyn til

²⁷ Forskningsrapport udarbejdet af Moneyval, "Criminal Money flows on the Internet: methods, trends and multi-stakeholder counteraction", marts 2012.

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU af 12. august 2013 om angreb på informationssystemer og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA (EUT L 218 af 14.8.2013, s. 8).

²⁹ Unger, B. (m.fl.), endelig rapport om ECOLEF-projektet, "The economic and legal effectiveness of Anti-Money Laundering and Combatting Terrorist Financing policy", februar 2013, s.16.

kravet om overtrædelsens subjektive element, men disse forskelle er ikke blevet identificeret som et væsentligt problem for det grænseoverskridende samarbejde. Da direktivet kun fastlægger minimumsregler, er medlemsstaterne ikke forhindret i at kriminalisere uagtsom hvidvaskning af penge.

I henhold til stk. 2 i denne bestemmelse er det desuden uden betydning for, om hvidvaskningen af penge er strafbar, om der er en tidligere eller samtidig domfældelse for den underliggende kriminelle handling, eller om det er muligt nærmere at fastslå, hvem der har begået den kriminelle handling, der frembragte formuegoderne, eller denne kriminelle handling's øvrige omstændigheder. Denne bestemmelse gennemfører således artikel 9, stk. 5 og 6, i Warszawakonventionen ved at sikre, at hvidvaskning af penge kriminaliseres, selv når der ikke er nogen tidligere eller samtidig domfældelse for prædikatorforbrydelsen, og uden at det er nødvendigt præcist at fastslå den lovovertrædelse, som formuegoderne stammede fra.

Eurojust og andre interessenter har angivet, at kravet om en præcis fastlæggelse af prædikatorforbrydelsen er en vigtig hindring, som kan gøre den grænseoverskridende bekæmpelse af hvidvaskning af penge særlig vanskelig. Ifølge Europol skal de fleste retshåndhævende myndigheder dokumentere prædikatorforbrydelsen. De retshåndhævende myndigheder anførte, at etableringen af en forbindelse mellem mistænkelige midler og en bestemt prædikatorforbrydelse var det største problem i forbindelse med efterforskning af hvidvaskning af penge. I en sag understøttet af Europol, der omfattede flere jurisdiktioner, besvarede det land, hvor prædikatorforbrydelsen blev begået, ikke anmodningerne om gensidig retshjælp. Alle de lande, der var involveret i denne sag, understregede, at den største hindring var at knytte midler til en bestemt prædikatorforbrydelse.

Selv i medlemsstater, hvor der kan opnås domfældelse for hvidvaskning af penge blot ved at dokumentere, at pengene ikke kunne stamme fra en lovlig kilde, vil der normalt blive stillet krav om indikatorer for kriminalitet for at opnå domfældelse eller konfiskation. Tilgangen i denne bestemmelse er således i overensstemmelse med kravet i Warszawakonventionen og med national praksis.

Det fastslås endvidere i Warszawakonventionen, at det ikke bør være et problem at retsforfølge hvidvaskning af penge, selv om den kriminelle handling, der frembragte disse midler, blev begået i et andet land. Det fastslås i stk. 2, litra c), i dette forslag, at det er uden betydning, om den kriminelle handling, der frembragte formuegoderne, blev gennemført på en anden medlemsstats eller et tredjeland's område, og at medlemsstaterne har skønsbeføjelse til at anvende kriteriet om dobbelt strafbarhed, dvs. kriteriet om, at prædikatorforbrydelsen bør være en strafbar handling i det land, den var begået, og om, at den ligeledes ville udgøre en strafbar handling i den medlemsstat, der retsforfølger hvidvaskningen af penge, hvis prædikatorforbrydelsen var begået der.

Endelig pålægger bestemmelsen medlemsstaterne at kriminalisere hvidvaskning af egne penge. Eurojust anfører, at det forhold, at "hvidvaskning af egne penge" ikke kriminaliseres i alle jurisdiktioner, kan gøre det vanskeligt for nogle medlemsstater at fastslå en strafbar handling og efterforske og spore strømmen af "sorte penge". Det præciseres i artikel 3 i denne artikel, at forpligtelsen til at kriminalisere hvidvaskning af egne penge er begrænset til konvertering eller overførsel og fortielse eller tilsløring og ikke anvendes på besiddelse eller anvendelse i sig selv. Ved denne tilgang tages der hensyn til, at retsforfølgning af en person, der blot har "personlig glæde" af udbyttet af sin egen strafbare handling, den pågældende

allerede er blevet dømt for, i nogle medlemsstater anses som en krænkelse af *ne bis in idem*-princippet om, at en person ikke kan dømmes to gange for den samme strafbare adfærd³⁰. Når hvidvaskning af penge derimod involverer konvertering og overførsel samt fortielse eller tilsløring gennem det finansielle system, er disse handlinger klart en yderligere strafbar handling, der adskiller sig fra prædikatforbrydelsen og derudover forvolder yderligere eller en anden form for skade end den, der allerede er forvoldt af prædikatforbrydelsen. Denne tilgang er i overensstemmelse med medlemsstaternes retspraksis³¹.

Artikel 4: Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg. – Denne bestemmelse finder anvendelse på alle ovennævnte strafbare handlinger og kræver, at medlemsstaterne kriminaliserer forskellige former for medvirken og anstiftelse, tilskyndelse og forsøg i forbindelse med mange af de nævnte strafbare handlinger.

Medvirken i og tilskyndelse til hvidvaskning af penge kan omfatte mange forskellige handlinger lige fra formidling eller ydelse af rådgivning til bistand i forbindelse med gennemførelsen af disse handlinger.

Denne bestemmelse sikrer en tilpasning til definitionerne i ovennævnte internationale standarder.

For at sikre en effektiv afskrækkende virkning er det derudover nødvendigt at kriminalisere tilskyndelse og således gøre det strafbart at tilskynde andre til at gennemføre ovennævnte strafbare handlinger.

Artikel 5: Sanktioner over for fysiske personer – Denne bestemmelse anvendes på alle strafbare handlinger og kræver, at medlemsstaterne anvender sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning

Derudover fastlægger bestemmelsen minimumsniveauet for maksimumsstraffen. I rammeafgørelse 2001/500/RIA er der allerede fastsat en minimumstærskel for maksimumsstraffen på fire år for nogle typer hvidvaskning af penge. I forslaget fastsættes minimumsniveauet for maksimumsstraffen til mindst fire års fængsel, i hvert fald i alvorlige tilfælde. Ved definitionen af minimumstærsklen tages der ligeledes hensyn til de eksisterende regler i medlemsstaterne.

Fastsættelsen af minimumsniveauet for maksimumsstraffen på EU-plan vil lette det internationale politisamarbejde og retlige samarbejde og øge den afskrækkende virkning. Forskellige analyser har understreget det lave sanktions-/bødeniveau og den svage retsforfølgningsindsats³². Selv om der kan være en række årsager hertil, herunder de kompetente myndigheders begrænsede adgang, kapacitet eller ressourcer til at analysere de relevante oplysninger i særligt komplekse sager, må en smal definition af hvidvaskning af penge, et lavt sanktionsniveau og bevismæssige hindringer anses for at bidrage til dette problem. Ud over håndhævelsesmangler skaber denne situation en risiko for, at lovovertrædere benytter sig af "forum-shopping", hvor kriminelle gennemfører finansielle transaktioner der, hvor foranstaltningerne til bekæmpelse af hvidvaskning af penge efter deres opfattelse er svagest.

³⁰ FATF-rapport og Moneyval-rapport om gensidig evaluering og resultaterne af høringen af medlemsstaterne.

³¹ Som ovenfor.

³² FATF-rapport og Moneyval-rapport om gensidig evaluering.

Artikel 6: Skærpende omstændigheder. – Denne bestemmelse finder anvendelse på hvidvaskning af penge som defineret i artikel 3 for at sikre, at det forhold, at den strafbare handling er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA³³, eller det forhold, at gerningsmanden har misbrugt sin stilling til at muliggøre hvidvaskning af penge, betragtes som en skærpende omstændighed.

Artikel 7: Juridiske personers ansvar. – Denne bestemmelse finder anvendelse på alle ovennævnte strafbare handlinger og fastsætter, at medlemsstaterne skal sikre, at juridiske personer kan holdes ansvarlige, men udelukker samtidig, at det sker som alternativ til fysiske personers ansvar. Bestemmelsen er i overensstemmelse med artikel 10 i Warszawakonventionen.

Denne bestemmelse følger en standardformulering, som findes i andre EU-forskrifter, og den forpligter medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer kan holdes ansvarlige for de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 1-4 og begået til deres fordel af en person med en vis ledelsesmæssig position hos den juridiske person. Det kræves ikke, at et sådant ansvar udelukkende skal være strafferetligt.

Artikel 8: Sanktioner over for juridiske personer. – Denne bestemmelse finder anvendelse på sanktioner over for juridiske personer. Den følger en standardformulering, som findes i andre EU-forskrifter.

Artikel 9: Jurisdiktion. – Denne bestemmelse finder anvendelse på alle ovennævnte strafbare handlinger og kræver, at det sikres, at de retslige myndigheder har kompetence til at efterforske og retsforfølge de strafbare handlinger, der er defineret i dette direktiv.

Artikel 10: Efterforskningsredskaber. – Denne bestemmelse har til formål at sikre, at de efterforskningsredskaber, som er fastsat i national ret, og som anvendes i forbindelse med organiseret kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, også kan anvendes i forbindelse med hvidvaskning af penge.

Artikel 11: Erstatning af visse bestemmelser i rammeafgørelse 2001/500/RIA– Denne bestemmelse erstatter de nugældende bestemmelser om kriminalisering af hvidvaskning af penge i artikel 1, litra b, og artikel 2 i rammeafgørelse 2001/500/RIA i relation til de medlemsstater, der er omfattet af dette direktiv.

Bestemmelsen om konfiskation i artikel 1, litra a), og artikel 3 og 4, i rammeafgørelse 2001/500/RIA er blevet erstattet af direktiv 2014/42/EU.

³³ Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om strafferetlig bekæmpelse af hvidvaskning af penge

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 83, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Hvidvaskning af penge og den relaterede finansiering af terrorisme og organiseret kriminalitet er fortsat væsentlige problemer på EU-plan, der således skader den finansielle sektors stabilitet og omdømme og truer den interne sikkerhed og EU's indre marked. For at tackle disse problemer samt styrke anvendelsen af direktiv 2015/849/EU¹ er formålet med dette direktiv strafferetlig bekæmpelse af hvidvaskning af penge med henblik på at sikre et bedre grænseoverskridende samarbejde mellem de kompetente myndigheder.
- (2) Foranstaltninger, som udelukkende træffes på nationalt plan eller endog på EU-plan uden hensyntagen til koordinering og samarbejde på internationalt plan, vil kun få meget begrænsede virkninger. De foranstaltninger, som Unionen træffer til bekæmpelse af hvidvaskning af penge, bør derfor være forenelige med og mindst lige så strenge som andre forholdsregler, der træffes i de internationale fora.
- (3) Unionen bør ved sin indsats fortsat tage særligt hensyn til anbefalingerne fra Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF) og instrumenter fra andre internationale organer, som er aktive inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. De relevante EU-retsakter bør, hvis det er relevant, afstemmes yderligere med de internationale standarder om forebyggelse af hvidvask af penge samt finansiering af terrorisme og masseødelæggelsesvåben, der blev vedtaget af FATF i februar 2012 (de "reviderede anbefalinger fra FATF"). Som underskriver af

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

Europarådets konvention om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet af strafbare handlinger og finansiering af terrorisme (CETS nr. 198) bør Unionen gennemføre kravene i denne konvention i sin lovgivning.

- (4) I Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA² fastsættes krav om kriminalisering af hvidvaskning af penge. Denne rammeafgørelse er imidlertid ikke tilstrækkelig omfattende, og den nuværende kriminalisering af hvidvaskning af penge er ikke tilstrækkelig sammenhængende til at være effektiv i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge i EU og resulterer således i håndhævelsesmangler og hindringer for samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater.
- (5) Definitionen af kriminelle handlinger, der udgør prædikatorbrydelser for hvidvaskning af penge, bør være tilstrækkelig ensartet i alle medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør inkludere en række forskellige overtrædelser i de enkelte kategorier udpeget af FATF. Hvis der er fastlagt kategorier af overtrædelser såsom terrorisme og miljøkriminalitet i EU-retten, henvises i dette direktiv til denne lovgivning. Dette sikrer, at hvidvaskningen af udbyttet fra finansiering af terrorisme og handel med vilde dyr og planter kan straffes i medlemsstaterne. I de tilfælde hvor EU-retten giver medlemsstaterne mulighed for at indføre andre sanktioner end strafferetlige sanktioner, bør dette direktiv ikke pålægge medlemsstaterne at definere disse tilfælde som prædikatorbrydelser med henblik på dette direktiv.
- (6) Skattemæssige overtrædelser i forbindelse med direkte og indirekte skatter bør omfattes af definitionen af kriminelle handlinger i overensstemmelse med de reviderede FATF-anbefalinger. Da forskellige overtrædelser af skattelovgivningen i de enkelte medlemsstater kan udgøre en kriminel handling, der straffes med de sanktioner, som er omhandlet i dette direktiv, kan definitionerne af skattemæssige lovovertrædelser være forskellige i national ret. Der tilstræbes imidlertid ikke harmonisering af definitionerne af skattemæssige overtrædelser i medlemsstaternes nationale ret.
- (7) Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på hvidvaskning af penge i forbindelse med formuegoder, der stammer af handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som er omfattet af specifikke bestemmelser som fastsat i direktiv 2017/XX/EU³. I medfør af artikel 325, stk. 2, i TEUF træffer medlemsstaterne de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader Unionens finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser.
- (8) Når hvidvaskning af penge ikke blot omfatter besiddelse eller anvendelse, men også involverer overførsel eller fortielse eller tilsløring af formuegoder gennem det finansielle system og resulterer i yderligere skade end den, der allerede er forvoldt af prædikatorbrydelsen, f.eks. skade på det finansielle systems integritet, bør denne handling straffes særskilt. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at denne adfærd også er strafbar, når den begås af den person, der har begået den kriminelle handling, som frembragte formuegoderne (såkaldt hvidvaskning af egne penge).

² Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 182 af 5.7.2001).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/XX/EU af X X 2017 om strafferetlig beskyttelse af Unionens finansielle interesser (EUT L x af xx.xx.2017, s. x).

- (9) For at sikre, at hvidvaskning af penge er et effektivt redskab til bekæmpelse af organiseret kriminalitet, bør det ikke være nødvendigt at identificere de nærmere omstændigheder for den strafbare handling, der frembragte formuegoderne, og heller ikke at kræve en tidligere eller samtidig domfældelse for denne strafbare handling. Retsforfølgning af hvidvaskning af penge bør heller ikke forhindres alene på grund af den omstændighed, at prædikatforbrydelsen blev begået i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, forudsat at det er en strafbar handling i medlemsstaten eller i tredjelandet. De enkelte medlemsstater kan fastsætte en betingelse om, at prædikatforbrydelsen ville have udgjort en strafbar handling i den nationale lovgivning, hvis den var begået der.
- (10) Formålet med dette direktiv er at kriminalisere hvidvaskning af penge, når det gennemføres med forsæt. Hensigt og viden kan udledes af objektive, faktuelle omstændigheder. Da direktivet fastsætter minimumsregler, kan medlemsstaterne selv indføre eller opretholde en skarpere straffelovgivning for hvidvaskning af penge. Medlemsstaterne kan f.eks. fastsætte, at hvidvaskning af penge, der gennemføres uagtsomt eller ved grov uagtsomhed, anses som en strafbar handling.
- (11) For at forebygge hvidvaskning af penge i hele EU bør medlemsstaterne fastlægge mindsteregler om straf typer og straffniveauer for de i dette direktiv omhandlede strafbare handlinger. Når den strafbare handling er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA⁴, eller hvor gerningsmanden har misbrugt sin stilling til at muliggøre hvidvaskning af penge, bør medlemsstaterne fastlægge skærpende omstændigheder i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i deres retssystemer.
- (12) I betragtning af gerningsmændenes mobilitet og udbyttet fra strafbart forhold samt den komplicerede og grænseoverskridende karakter af de efterforskninger, der kræves, bør alle medlemsstater fastsætte deres straffemyndighed for disse handlinger for at give de kompetente myndigheder mulighed for at efterforske og retsforfølge disse aktiviteter. Medlemsstaterne bør således sikre, at deres jurisdiktion også omfatter tilfælde, hvor en strafbar handling er begået ved brug af informations- og kommunikationsteknologi, hvortil der er opnået adgang fra deres område, uanset om teknologien befinder sig på deres område.
- (13) Dette direktiv bør erstatte visse bestemmelser i rammeafgørelse 2001/500/RIA⁵ for de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv.
- (14) Målet for dette direktiv, nemlig at underlægge hvidvaskning af penge i alle medlemsstaterne sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingsprogrammets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske

⁴ Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).

⁵ Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 182 af 5.7.2001).

Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (14) [I medfør af artikel 3 i protokol (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.]
- (15) OG/ELLER
- (16) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.]
- (17) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Rameafgørelse 2001/500/RIA⁶ som ændret ved rameafgørelse 2008/919/RIA er fortsat bindende for og finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1
Genstand og anvendelsesområde

1. I dette direktiv fastsættes minimumsregler om afgrænsningen af strafbare handlinger og om sanktioner herfor i forbindelse med hvidvaskning af penge.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på hvidvaskning af penge i forbindelse med formuegoder, der stammer af handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som er omfattet af specifikke bestemmelser fastsat i direktiv 2017/XX/EU.

Artikel 2
Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- (1) "kriminal handling": enhver form for strafbar deltagelse i følgende lovovertrædelser:
 - (a) deltagelse i en organiseret kriminel gruppe og pengeafpresning, herunder enhver af de strafbare handlinger, der er fastsat i Rådets rameafgørelse 2008/841/RIA

⁶ Som ovenfor.

- (b) terrorisme, herunder enhver af de strafbare handlinger, der er fastsat i direktiv 2017/XX/EU⁷
- (c) menneskehandel og smugling af migranter, herunder enhver af de strafbare handlinger, der er fastsat i direktiv 2011/36/EU⁸ og Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA⁹
- (d) seksuel udnyttelse, herunder enhver af de strafbare handlinger, der er fastsat i direktiv 2011/93/EU¹⁰
- (e) deltagelse i ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, herunder enhver af de strafbare handlinger, der er fastsat i Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA¹¹
- (f) ulovlig våbenhandel
- (g) ulovlig handel med stjålne varer og andre varer
- (h) bestikkelse, herunder enhver af de strafbare handlinger, der er fastsat i konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater¹², og Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA¹³
- (i) svig, herunder enhver af de strafbare handlinger, der er fastsat i Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA¹⁴
- (j) falskmøntneri, herunder enhver af de strafbare handlinger, der er fastsat i direktiv 2014/62/EU¹⁵
- (k) efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/XX/EU af X X 2017 om bekæmpelse af terrorisme og erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA om bekæmpelse af terrorisme (EUT L x, xx.xx.2017, s. x.).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA (EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1).

⁹ Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA af 28. november 2002 om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (EFT L 328 af 5.12.2002, s. 1).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1).

¹¹ Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA af 25. oktober 2004 om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor (EUT L 335 af 11.11.2004, s. 8).

¹² Konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater.

¹³ Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor (EUT L 192 af 31.7.2003, s. 54).

¹⁴ Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA af 28. maj 2001 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter (EFT L 149 af 2.6.2001, s. 1).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU af 15. maj 2014 om strafferetlig beskyttelse af euroen og andre valutaer mod falskmøntneri og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA (EUT L 151 af 21.5.2014, s. 1).

- (l) miljøkriminalitet, herunder enhver af de strafbare handlinger, der er fastsat i direktiv 2008/99/EF¹⁶ eller direktiv 2009/123/EF¹⁷
 - (m) forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
 - (n) bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
 - (o) røveri eller tyveri
 - (p) smugling (herunder i forbindelse med told- og punktafgifter)
 - (q) afpresning
 - (r) forfalskning
 - (s) piratkopiering
 - (t) insiderhandel og markedsmanipulation, herunder enhver af de strafbare handlinger, der er fastsat i direktiv 2014/57/EU¹⁸
 - (u) IT-kriminalitet, herunder enhver af de strafbare handlinger, der er fastsat i direktiv 2013/40/EU¹⁹
 - (v) alle lovovertrædelser, herunder skattemæssige lovovertrædelser, som defineret i medlemsstaternes nationale ret, i forbindelse med direkte og indirekte skatter, som kan medføre en frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning af en maksimal varighed på over et år, eller for de medlemsstaters vedkommende, der i deres retssystem har en minimumstærskel for lovovertrædelser, alle lovovertrædelser, der kan medføre en frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning af en minimal varighed på over seks måneder.
- (2) "formuegoder": aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt juridiske dokumenter eller instrumenter i enhver form, herunder elektronisk eller digital, der tjener som bevis for ejendomsretten til eller rettigheder over sådanne aktiver
- (3) "juridisk person": enhver enhed, der har status som juridisk person i henhold til gældende ret, dog ikke stater eller offentlige organer i forbindelse med udøvelsen af offentligretlige beføjelser eller offentligretlige internationale organisationer.

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet (EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28).

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/123/EF af 21. oktober 2009 om ændring af direktiv 2005/35/EF om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser (EUT L 280 af 27.10.2009, s. 52).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmissbrug (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 179).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU af 12. august 2013 om angreb på informationssystemer og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA (EUT L 218 af 14.8.2013, s. 8).

Artikel 3
Hvidvaskning af penge

1. Hver medlemsstat sikrer, at følgende adfærd udgør en strafbar handling, når den er forsætlig:
 - (a) konvertering eller overførsel af formuegoder, vel vidende, at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling, med det formål at fortie eller tilsløre formuegodernes ulovlige oprindelse eller at hjælpe personer, som er involveret i en sådan handling, til at unddrage sig de retlige konsekvenser heraf
 - (b) fortielse eller tilsløring af formuegodernes art, oprindelse, lokalisering, disposition eller bevægelser eller af ejendomsretten til disse formuegoder eller dertil knyttede rettigheder, vel vidende, at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling
 - (c) erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, vel vidende – ved modtagelsen af disse goder – at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling.

2. For at en handling som omhandlet i stk. 1 kan være strafbar, er det ikke nødvendigt at fastslå:
 - (a) en tidligere eller samtidig domfældelse for den kriminelle handling, der frembragte formuegoderne
 - (b) hvem der har begået den kriminelle handling, der frembragte formuegoderne, eller denne kriminelle handlingens øvrige omstændigheder
 - (c) om den kriminelle handling, der frembragte formuegoderne, blev gennemført på en anden medlemsstats eller et tredjeland område, når den pågældende adfærd er en strafbar handling i henhold til lovgivningen i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor den strafbare handling var begået, og ville have udgjort en strafbar handling i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, der gennemfører eller anvender denne artikel, hvis den var begået der.

3. De strafbare handlinger, der henvises til i stk. 1, litra a) og b), finder ligeledes anvendelse på de personer, som begik eller medvirkede i den kriminelle handling, der frembragte formuegoderne.

Artikel 4
Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg

Hver medlemsstat sikrer, at det er strafbart at anstifte, medvirke og tilskynde til og gøre forsøg på at begå en strafbar handling som omhandlet i artikel 3.

Artikel 5
Sanktioner over for fysiske personer

1. Medlemsstaterne sikrer, at den i artikel 3 og 4 omhandlede adfærd kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 3 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med fængsel i op til fire år, i hvert fald i alvorlige tilfælde.

Artikel 6
Skærpende omstændigheder

Medlemsstaterne sikrer, at følgende omstændigheder betragtes som skærpende omstændigheder i forbindelse med de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, når:

- (a) den strafbare handling er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i rammeafgørelse 2008/841/RIA²⁰, eller
- (b) lovovertræderen er i et kontraktforhold med og har et ansvar over for en forpligtet enhed eller er en forpligtet enhed som defineret i artikel 2 i direktiv 2015/849/EU og har begået den strafbare handling under udøvelsen af sit erhverv.

Artikel 7
Juridiske personers ansvar

1. Hver medlemsstat sikrer, at juridiske personer kan stilles til ansvar for de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, som er begået til de pågældende juridiske personers fordel af en fysisk person, der har en ledende stilling hos den juridiske person, og som handler individuelt eller som en del af en enhed hos den juridiske person, på grundlag af:
 - (a) en fuldmagt til at repræsentere den juridiske person
 - (b) en bemyndigelse til at træffe beslutninger på vegne af den juridiske person, eller
 - (c) en bemyndigelse til at udøve kontrol hos den juridiske person.
2. Medlemsstaterne sikrer, at juridiske personer kan drages til ansvar, når manglende tilsyn eller kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3 og 4, for at skaffe den juridiske person vinding.

²⁰ Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger.

Artikel 8
Sanktioner over for juridiske personer

Hver medlemsstat sikrer, at der over for en juridisk person, der kendes ansvarlig for strafbare handlinger i henhold til artikel 6, kan iværksættes sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller administrativt idømte bøder og eventuelt andre sanktioner, f.eks.:

- (1) udelukkelse af den pågældende juridiske person fra offentlige ydelser eller tilskud
- (2) midlertidigt eller varigt forbud mod den pågældende juridiske persons udøvelse af erhvervsvirksomhed
- (3) anbringelse af den pågældende juridiske person under retsligt tilsyn
- (4) likvidation efter retskendelse
- (5) midlertidig eller varig lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå den strafbare handling.

Artikel 9
Jurisdiktion

1. Hver medlemsstat fastlægger sin straffemyndighed med hensyn til de strafbare handlinger, der er nævnt i artikel 3 og artikel 4, når:
 - (a) handlingen helt eller delvis er begået på dens område
 - (b) gerningsmanden er statsborger i medlemsstaten.
2. En medlemsstat underretter Kommissionen, når den beslutter at udvide sin kompetence med hensyn til de i artikel 3 og 4 nævnte strafbare handlinger, der er begået uden for dens område, når:
 - (a) gerningsmanden har sædvanligt opholdssted i den pågældende medlemsstat
 - (b) den strafbare handling er begået til fordel for en juridisk person, som har sit hjemsted på dens område.

Artikel 10
Efterforskningsredskaber

Hver medlemsstat sikrer, at personer, enheder og tjenester, som er ansvarlige for efterforskning eller retsforfølgning af de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, råder over effektive efterforskningsredskaber såsom dem, der anvendes i forbindelse med organiseret kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet.

Artikel 11
Erstatning af visse bestemmelser i rammeafgørelse 2001/500/RIA

1. Dette direktiv erstatter artikel 1, litra b), og artikel 2 i rammeafgørelse 2001/500/RIA i henseende til de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, idet dette dog ikke berører medlemsstaternes forpligtelser, for så vidt angår datoen for gennemførelse af rammeafgørelsen i national ret.
2. For de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder henvisninger til rammeafgørelse 2001/500/RIA som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 12
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love, forordninger og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest [24 måneder efter dets vedtagelse]. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13
Rapportering

Kommissionen forelægger senest [24 måneder år efter fristen for gennemførelse af dette direktiv] Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori det vurderes, hvorvidt medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at efterleve dette direktiv.

Artikel 14
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 15
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Europa-Parlamentets vegne
Formand*

*På Rådets vegne
Formand*